

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/103/2024
Identifikačné číslo spisu:	5816200570
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5816200570.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1a/ S. D., narodeného XX. A. XXXX, Č. XXX, 2/ P. D., narodeného XX. X. XXXX, S., X. XXX/XX, 3/ P. W. F. D., narodeného XX. X. XXXX, W. XXX, 5/ P. M., narodenej XX. T. XXXX, T. O., E. XXXX/XX-XX, právne zastúpení Mgr. Igorom Paliderom, advokátom, so sídlom Zubrohlava 215, proti žalovaným 1/ U. Š., narodenému XX. Y. XXXX, W. XXX, 2/ M. Š., narodenej XX. U.A. XXXX, W. XXX, žalovaní 1/ a 2/ právne zastúpení JUDr. Miroslavom Sládekom, advokátom, Námestovo, Červeného kríža 66/20, 3/ B. D., narodenej XX. E. XXXX, W.Í. XXX, 4/ U. D.O., narodenému XX. T. XXXX, W. XXX, 5/ A. P., narodenej XX. Y. XXXX, W. XXX, o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva (pôvodne aj o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti), vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn 10C/17/2016, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. októbra 2023 sp. zn. 9Co/93/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcom 1a/ 2/, 3/, 5/ priznáva spoločne a nerozdielne proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 10C/17/2016-334 z 24. januára 2023 prvým výrokom určil, že pozemky zobrazené v Geometrickom pláne č. 46193537-25/2016, vyhotovenom G.. U. O.O., zo dňa 24.02.2016, autorizačne overenom dňa 17.03.2016 Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom, pod č. 178/2016 ako CKN parc. č. XXX/X S. trávny porast o výmere 22 m2 a CKN parc. č. XXX/X záhrada o výmere 33 m2, patria v podiele 1/2 k celku do dedičstva po poručiťovi O. D., H. D., A. XX.XX.XXXX, N. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. XXX. Druhým výrokom určil, že pozemky zobrazené v Geometrickom pláne č. 46193537-25/2016, vyhotovenom G.. U. O. zo dňa 24.02.2016, autorizačne overenom dňa 17.03.2016 Okresným úradom Námestovo, katastrálnym odborom, pod č. XXX/XXXX ako CKN parc. č. XXX/X trvalý trávny porast o výmere 22 m2 a CKN parc. č. XXX/X záhrada o výmere 33 m2, patria v podiele

1/2 k celku do dedičstva po poručiťelke M. D., H. X., nar. XX.XX.XXXX, N. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. XXX. Tretím výrokom rozhodol, že Geometrický plán č. 46193537-25/2016, vyhotovený G.. U. O. zo dňa 24.02.2016, autorizačne overený dňa 17.03.2016 Okresným úradnom Námestovo, katastrálnym odborom, pod č. XXX/XXXX je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku a štvrtým výrokom uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1a/ 2/, 3/, 5/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Po právnej stránke aplikoval čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, § 3 ods. 1, § 39, § 123, § 134 ods. 1, 3, § 872 ods. 1, 4, 6 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pôvodná žalobkyňa M. D., A. XX.XX.XXXX, N. XX.XX.XXXX, sa žalobou podanou na súde dňa 04.02.2016 domáhala, aby súd určil, že pozemok EKN parc. č. XXXXX/X, orná pôda o výmere 55 m2, zapísaný na LV č. XXXX, k.ú. W. (ďalej len „Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X“) patrí do dedičstva po nebohom O. D., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. XXX. Zároveň sa domáhala náhrady trov konania. Súd pripustil uznesením zo dňa 26.03.2019 zmenu žalobného návrhu a to tak, že žalobkyňa sa domáhala toho, aby súd určil že Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X F. v 1/2 do dedičstva po poručiťelovi O. D., A. XX.XX.XXXX, N. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. XXX, a aby súd určil, že pôvodná žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X v podiele 1/2. Súd o ďalšom návrhu na zmenu žaloby doručenom súdu dňa 18.10.2022 nerozhodoval, nakoľko žalobcovia podaním súdu doručením dňa 08.11.2022 navrhli ďalšiu zmenu žalobného návrhu, ktorú súd pripustil uznesením zo dňa 24.01.2023. Na základe takto zmeneného žalobného návrhu sa žalobcovia v konaní domáhali toho, aby súd určil, že pozemok zobrazený v GP č. 46193537-25/2016, vyhotoviteľ G.. U. O. zo dňa 24.02.2016, autorizačne overený dňa 17.03.2016 G.. C. T. pod č. XXX/XXXX (ďalej len „Geometrický plán č. 46193537-25/2016“) ako CKN parc. č. XXX/X trvalý trávny porast o výmere 22 m2 (ďalej len „Pozemok CKN parc. č. XXX/X“), CKN parc. č. XXX/X záhrada o výmere 33 m2 (ďalej len „Pozemok CKN parc. č. XXX/X“), patrí v 1/2 úč. do dedičstva po poručiťelovi O. D., H. D., A. XX.XX.XXXX, H.Č.. XXXXXX/XXX, naposledy bytom W. XXX, zomrelom XX.XX.XXXX, aby súd určil, že pozemok zobrazený v Geometrickom pláne č. 46193537-25/2016 ako Pozemok CKN parc. č. XXX/X a Pozemok CKN parc. č. XXX/X, patrí v 1/2 úč. do dedičstva po pôvodnej žalobkyni. Súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav. Z dohody o osobnom užívaní stavebného pozemku zo dňa 03.05.1976 a rozhodnutia Okresného národného výboru v Dolnom Kubíne zo dňa 17.03.1976 vyplýva, že žalobkyni 1/ a jej manželovi O. D., nar. 11.04.1941, bol z vlastníctva štátu pridelený do osobného užívania pod výstavbu rodinného domu a na zriadenie záhrady pozemok parc. č. XXXXX/X o výmere 656 m2, ktorý bol vymedzený geometrickým plánom č. 762-006-75 zo dňa 20.12.1975. Na základe konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov bol v roku 2008 pre k.ú. W. zapísaný register obnovennej evidencie pozemkov (ROEP), na základe ktorého vznikol Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X, ktorého vlastníčkou sa stala I. W., H. W., ako právna nástupkyňa pôvodnej pozemknížnej vlastníčky U. W., H. Č.. I. W.Á. v roku 2015 Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X predala žalovaným 1/ a 2/. Pozemok CKN parc. č. XXX/X a čiastočne aj Pozemok CKN parc. č. XXX/X (približne 1/2 z celého Pozemku CKN parc. č. XXX/X) sú súčasťou oploteného dvora pri rodinnom dome s.č. XXX, k.ú. W., ktorý patril žalobkyni 1/ a jej manželovi O. D., A. XX.XX.XXXX, N.. XX.XX.XXXX, v súčasnosti je vlastníctvo rodinného domu evidované na zomrelého žalobcu 4/. Hranicu medzi Pozemkom CKN parc. č. XXX/X a pozemkom CKN parc. č. XXX/X, záhrada o výmere 686 m2 (vlastníci: U. Č. Y. U. Č.) tvorí plot zo železných stĺpikov a pletiva. Plot je značne skorodovaný a v zlom technickom stave, nebolo však obhliadkou možné zistiť, či plot bol postavený v 70-tych alebo začiatkom 90-tych rokov 20. storočia. Severovýchodná časť Pozemku CKN parc. č. XXX/X (približne 1/2 z celého Pozemku CKN parc. č. XXX/X) je oplotená v jednom celku pozemkami EKN parc. č. XXXXX/X (130 m2), XXXXX/1 (106 m2), XXXXX/X (247 m2), XXXXX/X (142m2), 16052/2 (394 m2), XXXXX/X (363 m2), XXXXX/X (188 m2), ktoré všetky sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu 3/ a časťou pozemku CKN parc. č. XXX/X, ktorého evidenčným vlastníkom je zomrelý žalobca 4/. Zo znaleckého posudku č. 2/2018 vypracovaného G.. Y. Š. dňa 28.03.2018 mal preukázané, že parcela CKN č. XXX/X je vytvorená z pkn parcely č. XXXX, vedenej v pkn vložke č. XX, O..Ú.. W. a z parcely č. XXXXX/X bývalého pozemkového katastra. Parcela EKN č. XXXXX/X je vytvorená z pkn parcely č. XXXX, ktorá je zapísaná v pkn vložke č. XX. Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X je v katastri nehnuteľností

evidovaný nesprávne a to z toho dôvodu, že parcela EKN č. XXXXX/X nemala byť v katastri nehnuteľností evidovaná, lebo v skutočnosti to bola časť parcely č. XXXXX/X. Súd prvej inštancie sa nestotožnil so znaleckým posudkom v tej časti, podľa ktorej je v súčasnosti zapísaný pozemok CKN parc. č. XXX/X totožný s Pozemkom EKN parc. č. XXXXX/X a zároveň, že je totožný s časťou parcely č. XXXXX/X roľa o výmere 656 m². Z aktuálnej katastrálnej mapy ako aj z Geometrického plánu č. XXXXXXXX-25/2016 vyplýva, že novovytvorený Pozemok CKN parc. č. XXX/X je identický so v súčasnosti v katastri nehnuteľností evidovanou parcelou CKN parc. č. XXX/X o výmere 33 m², k. ú. W., ku ktorej právny vzťah nie je evidovaný na liste vlastníctva. Pozemok CKN parc. č. XXX/X o výmere 33m² zároveň celou svojou výmerou tvorí časť Pozemku EKN parc. č. 16052/1 a zvyšná časť Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X predstavujúca výmeru 22 m² je v celej svojej výmere súčasťou parcely CKN č. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere 258 m², ku ktorej právny vzťah nie je evidovaný na liste vlastníctva. Nestotožnil sa ani s tvrdením, že súčet súčasných CKN parciel vytvorených z pôvodnej parcely č. XXXXX/X (656 m²), t.j. parciel CKN č. XXX, XXX/X Y. XXX/X je 678 m², pretože tento súčet je 656 m² a plne zodpovedá pôvodnej parcele XXXXX/X. Možno potom rozdiel 22 m² zodpovedajúci Pozemku EKN parc. č. XXX/X považovať za dovolenú odchýlku vo výmere pôvodnej parcely č. XXXXX/X. Uvedený znalecký posudok spĺňa všetky náležitosti znaleckého posudku, súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaných 1/ a 2/ o chýbajúcej znaleckej doložke, nakoľko tá je súčasťou znaleckého posudku. Súd prvej inštancie mal za to, že nárok právnych predchodcov žalobcov na celú do užívania pridelenú výmeru 656 m² na pojednávaní dňa 27.10.2022 nespochybňovali ani žalovaní 1/ a 2/, keď tvrdili, že žalobcovia by sa mohli úspešne domáhať v tomto konaní výmery 33 m² zodpovedajúcej Pozemku CKN parc. č. XXX/X, ale nie celého Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X. Súd prvej inštancie konštatoval, že Pozemok CKN parc. č. XXX/X, nemal byť oddelený od pôvodnej parcely č. XXXXX/X. Súčet súčasných pozemkov CKN parc. č. XXX, CKN parc. č. XXX/X a Pozemku CKN parc. č. XXX/X je 656 m², t. j. presná výmera pôvodného pozemku parc. č. XXXXX/X Y. tvaru takéhoto funkčného celku zodpovedá aj grafické znázornenie pozemku parc.č. XXXXX/X zakresleného v geometrickom pláne č. 762-006-75 zo dňa 20.12.1975. Došlo preto k chybe v evidencii katastra nehnuteľností, na základe ktorej bola časť zemského povrchu predstavujúca Pozemok CKN parc. č. XXX/X naďalej evidovaná v katastri a stala sa súčasťou Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že právni predchodcovia preukázali dohodou o osobnom užívaní stavebného pozemku zo dňa 03.05.1976, rozhodnutím Okresného národného výboru v Dolnom Kubíne zo dňa 17.03.1976, ako aj geometrickým plánom č. 762-006-75 svoj právny titul nadobudnutia k súčasným pozemkom: pozemok CKN parc. č. XXX, CKN parc. č. XXX/X a Pozemku CKN parc. č. XXX/X. Zároveň nebolo ani sporné, že k zameraniu Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X a jeho vyznačeniu v teréne geodetickými kolíkmi došlo až v roku 2015. Do tejto doby si predoslá vlastníčka I. W. neuplatňovala svoje vlastnícke právo k Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X. Právni predchodcovia žalobcov boli preto v dobrej viere, že majú oplotené a užívajú to, čo im patrí. Je nepochybné, že v prospech právnych predchodcov žalobcov svedčí aj uplynutie vydržacej doby a to bez ohľadu na to, či bol plot medzi Pozemkom CKN parc. č. XXX/X a pozemkom CKN parc. č. XXX/X postavený v roku 1975 alebo až v roku 1993. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobcom svedčí aj nadobudnutie vlastníctva Pozemku CKN parc. č. XXX/X vydržaním. Chyba spočívajúca v začlenení časti zemského povrchu zodpovedajúcej pozemku CKN parc. č. XXX/X do Pozemku EKN parc.č. XXXXX/X a takomto jej evidovaní v katastri nehnuteľností by teoreticky mohla byť základom pre vydržanie vlastníckeho práva I. W., avšak z vykonaného dokazovania žiadnym spôsobom nevyplynulo, že by I. W., resp. jej právna predchodkyňa U. W. niekedy vykonávali držbu nad Pozemkom EKN parc. č. XXXXX/X, prípadne jeho časťami ktoré zodpovedajú Pozemkom CKN parc. č. XXX/X a Pozemkom CKN parc.č. XXX/X. Z okolností prípadu sa javí ako vysoko pravdepodobné, že túto držbu už od polovice 70-tych rokov vykonávali práve právni predchodcovia žalobcov. I. W., resp. jej právna predchodkyňa U. W., tak nespĺnili predpoklady vydržania Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X. Vlastníkmi časti zemského povrchu zodpovedajúcej Pozemku CKN parc. č. XXX/X boli v roku 2015 právni predchodcovia žalobcov, a nebola ňou I. W.. I. W. tak nemohla byť ani výlučnou vlastníčkou Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X ako celku. Z uvedeného potom vyplýva, že keď v roku 2015 I. W. predávala Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X žalovaným 1/ a 2/ nebola jeho skutočnou vlastníčkou a Žalovaní 1/ a 2/ nadobudli Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X od nevlastníka. Žaloba bola podaná v roku 2016, teda hneď v nasledujúci rok, a tak ani v prípade dobromyseľnosti nadobúdateľov nie je možné

uvažovať o tom, že by Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X nadobudli žalovaní 1/ a 2/ vydržaním. Nemožno uvažovať ani o dobromyseľnosti žalovaných 1/ a 2/ nakoľko v samotnej kúpnej zmluve zo dňa 03.06.2015 vyhlásili, že poznajú kupovanú nehnuteľnosť, t.j. museli si byť aj vedomí, že Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X je súčasťou dvora žalobkyne 1/, resp. žalobcov. Nemožno preto ani uvažovať o prípadných výnimočných okolnostiach, ktoré by mohli prelomiť zásadu nemo plus iuris. Hoci nadobúdanie vlastníctva je právom každej osoby, nebolo v danom prípade bez povšimnutia súdu to, že žalovaní 1/ a 2/ nevedeli súdu zmysluplne vysvetliť prečo kupovali v roku 2015 Pozemok parc. č. XXXXX/X, ktorý bol v oplotenom dvore žalobcov. Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X, má výrazne pretiahnutý („slížovitý“) tvar, keď jeho dĺžka je 43,81 m a šírka kolíše od 2,37 m do 0,46 m. Nemožno ho nijako zmysluplne využiť, a to ani ako prístup k iným nehnuteľnostiam vzhľadom k jeho nedostatočnej šírke a aj vzhľadom k tomu, že všetky pozemky, ku ktorým by mohol prístup smerovať sú vo výlučnom vlastníctve žalobcu 3/. Súd vyhodnotil tvrdenie žalovaného 1/, že mal v pláne kúpiť aj pozemok CKN parc. č. XXX/X, záhrada o výmere 686 m² a takto vytvoriť stavebný pozemok, ako nepravdivé. Žalovaní 1/ a 2/ o tom nepredložili žiadny dôkaz a ani tvrdenie žalovaného 1/ o tom, že oslovili vlastníkov pozemku CKN parc. č. XXX/X s úmyslom ho odkúpiť nepreukazuje úmysel vlastníkov pozemku CKN parc. č. XXX/X (U. Č. Y. U. Č.) ho predať. Súčasná situácia 8 rokov po žalovanými 1/ a 2/ tvrdenej zamýšľanej kúpe, kedy pozemok CKN parc. č. XXX/X naďalej vlastní pôvodní vlastníci, korešponduje s tvrdeniami žalobcov, že Ján Červeň a Jana Červeňová nikomu nikdy nechceli pozemok CKN parc. č. XXX/X predať. Je zároveň nelogické, aby pri takomto úmysle žalovaní 1/ a 2/ najprv kupovali pozemok o veľkosti 55 m² (Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X) a až následne prikúpili pozemok CKN parc. č. XXX/X o výmere 686 m², ktorý už sám o sebe je dostatočne veľkým pozemkom pre výstavbu rodinného domu. Konanie žalovaných 1/ a 2/ má podľa súdu znaky konania, ktorého cieľom je zasahovať do práv a oprávnených záujmov žalobcov (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom takýto zásah nie je vyvážený na strane žalovaných 1/ a 2/ žiadnym ich právne relevantným záujmom. Vo vzťahu k Pozemku CKN parc. č. XXX/X súd dospel k názoru, že tento vydržali právni predchodcovia žalobcov, resp. po smrti O. D.Á., nar. XX.XX.XXXX, N.. XX.XX.XXXX, a jeho právni nástupcovia (žalobcovia). K samotnému Pozemku CKN parc. č. XXX/X žalobcovia právny titul nemajú, avšak je nevyhnutné zdôrazniť, že Pozemok CKN parc. č. XXX/X je v skutočnosti len parcela zobrazujúca v katastrálnom operáte určitú časť zemského povrchu, pričom v realite je to súčasť funkčného celku, ktorý predstavuje pozemok CKN parc. č. XXX/X, ku ktorému je ako vlastníč v katastri nehnuteľností evidovaný zomrelý žalobca 4/ a ktorého vlastníckmi boli v minulosti žalobkyňa 1/ a jej manžel O. D., A. XX.XX.XXXX, N.. XX.XX.XXXX. Právnym titulom pre vydržanie je v tomto prípade dohoda o osobnom užívaní stavebného pozemku zo dňa 03.05.1976 v spojení s rozhodnutím Okresného národného výboru v Dolnom Kubíne zo dňa 17.03.1976, kedy bol žalobcom do osobného užívania pridelená pozemok zodpovedajúci parcele č. XXXXX/X o výmere 656 m² v spojení s ospravedlniteľným skutkovým omylom na strane právnych predchodcov žalobcov. Pozemok CKN parc. č. XXX/X má výmeru 22 m² a značne pretiahnutý tvar (20,86 m x max. 1,22 m) líčujúci dlhšiu hranicu pozemku CKN parc. č. XXX/X. Ako už bolo uvedené vyššie, a ako je aj zrejmé z katastrálnej mapy, z umiestnenia Pozemku CKN parc. č. XXX/X medzi pozemkami žalobcov, resp. ich právnych predchodcov, ako aj z tej skutočnosti, že žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia mohli nadobudnúť pochybnosť o ich vlastníctve až v roku 2015, kedy došlo ku geodetickému vytýčeniu Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X, má súd za to, že žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia boli počas celej doby do roku 2015 dobromyseľní držiteľia časti zemského povrchu v súčasnosti definovanej ako Pozemok CKN parc. č. XXX/X. Súd mal za to, že v danom prípade išlo o ospravedlniteľný skutkový omyl, keď si právni predchodcovia žalobcov priplotili týchto 22 m². Rozsah takto uskutočneného priplotenia pozemku je potrebné vnímať vo vzťahu k rozlohe do užívania pridelenej parcely CKN parc. č. XXXXX/X, t.j. 656 m². V percentuálnom vyjadrení na celom funkčnom celku pôvodného pozemku parc. č. XXXXX/X (656 m² + 22 m² = 678 m²) predstavuje priplotená časť 3%. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalovaných 1/ a 2/ podľa ktorých ide o nadobudnutie celého predmetu sporu na základe priplotenia, kde absentuje titul nadobudnutia Pozemku CKN parc. č. XXX/X. Súd bol toho názoru, že v takomto prípade ani nebolo možné zo strany žalobcov postupovať inak, nakoľko vlastníctvo pozemku CKN parc. č. XXX/X nebolo sporné a bola sporná len určitá časť funkčného celku, t.j. tá časť, ktorá bola k pozemku CKN parc. č. XXX/X priplotená, t.j. Pozemok CKN parc. č. XXX/X, a na definovanie tejto spornej časti zemského povrchu a tým aj vymedzenie predmetu

tohto sporu bolo nevyhnutné vypracovať geometrický plán a v ňom definovať spornú časť zemského povrchu. Prihliadnuc na všetky okolnosti daného prípadu, súd potom konštatoval, že časť Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X, ktorej zodpovedá Pozemok CKN 373/4, vydržala žalobkyňa 1/ a O. D., A. XX.XX.XXXX, N. XX.XX.XXXX, už 01.01.1992 (§ 134 a § 872 ods. 1, 4 a 6 Občianskeho zákonníka), a ak k postaveniu plotu došlo až v roku 1993, ako tvrdil žalovaný 1/, tak k vydržaniu došlo v roku 2003. Na základe uvedeného súd konštatoval, že vlastníckmi zemského povrchu v súčasnosti definovaného ako Pozemok CKN parc. č. XXX/X boli žalobkyňa 1/ a O. D.Ľ., A. XX.XX.XXXX, N. XX.XX.XXXX, resp. po roku 1998 žalobkyňa 1/ a právni nástupcovia O. D., A. XX.XX.XXXX, N. XX.XX.XXXX, t.j. žalobcovia 1/, 2/, 3/, 4/ a 5/. Z uvedených dôvodov nebola I.D. W. vlastníčkou ani tejto časti Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X a žalovaní 1/ a 2/ nemohli od nej v roku 2015 nadobudnúť vlastníctvo. Kúpna zmluva zo dňa 03.06.2015 medzi I. W. a žalovanými 1/ a 2/ je tak absolútne neplatná v celom jej rozsahu (§ 39 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ sa žalovaní 1/ a 2/ bránili tým, že žalobkyňa 1/ si svoje nehnuteľnosti osvedčovala titulom vydržania pri ROEP-e a neosvedčila si aj Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X, tak súd toto konanie žalobkyne 1/ vyhodnotil ako jej neznalosť o tom, že súčasťou oploteného dvora pri jej rodinnom dome je aj Pozemok EKN parc. č. XXXXX/X. Zo všetkých okolností prípadu súd vyhodnotil tvrdenia žalobcov, že sa o tom, že nie sú evidenčnými vlastníckmi celého oploteného dvora dozvedeli až v roku 2015 ako dôveryhodné. Na základe takto zisteného stavu, súd konštatoval, že Pozemok CKN parc. č. XXX/X a Pozemok CKN parc. č. XXX/X patria do dedičstva po žalobkyňi 1/ a O. D., A. XX.XX.XXXX, N. XX.XX.XXXX. Právne vec odvodnil článkom 20 ods. 1 Ústavy SR, § 3 ods. 1, § 39, § 123, § 134 ods. 1, 3, § 872 ods. 1, 4, 6 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej „odvolací súd“) rozsudkom z 24. októbra 2023 sp. zn.

9Co/93/2023 rozsudok prvej inštancie potvrdil a žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 1a/2/, 3/ a 5/ náhradu dôvodne vynaložených trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po preskúmaní sporu dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Následne odvolací súd uviedol, že pri rozhodovaní vo veci samej súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval, pričom rozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky. Stotožnil sa so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalovaných uviedol nasledovné:

2.2. Odvolací súd sa plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko jedine určením, že pozemok CKN parc. č. XXX/X a pozemok CKN parc. č. XXX/X, ktorých evidenčne zapísanými vlastníckmi sú v súčasnosti podľa zápisu v katastri nehnuteľností žalovaní 1/ a 2/ (hoc ako vlastníci parcely EKN parc. č. XXXXX/X o výmere 55 m²), patria do dedičstva po uvedených právnych predchodcoch, umožní vykonanie dedičského konania vo vzťahu k pozemku CKN parc. č. XXX/X a pozemku CKN parc. č. XXX/X a následné nadobudnutie vlastníckeho práva k pozemku CKN parc. č. XXX/X pozemku CKN parc. č. XXX/X Q. prospech žalobcov alebo niektorých z nich. Mal za to, že záver súdu prvej inštancie, že žalobcovia mali na požadovanom určení uvedenom v žalobnom návrhu naliehavý právny záujem, je vecne správny. Ako nedôvodné označil námietky žalovaných, ktoré spochybňujú naliehavý právny záujem žalobcov tým, že právni nástupcovia pôvodných žalobcov nemali záujem pokračovať v žalobe, a preto sa v konaní po príslušných rozhodnutiach stali žalovanými. Na uvedené posúdenie nemá vplyv ani skutočnosť, že žalobca 1a/ sa pôvodne vyjadril, že nemá záujem na žalobe, nakoľko po smrti pôvodnej žalobkyne 1/, zmenil názor a už nezotrval na predchádzajúcom vyjadrení o nezáujme v pokračovaní v konaní. Akcentoval, že je dôležité si uvedomiť, že každý účastník konania v obdobnej situácii má právo zmeniť

názor na to, či chce byť aktívne legitimovaným žalobcom, alebo pasívne legitimovaným žalovaným. V takýchto prípadoch musia žalobcovia operatívne reagovať tak, aby zabezpečili okruh účastníkov, či už na strane žalobcov, alebo žalovaných. Tento procesný postup im nemôže byť kladený na ujmu v súdnom konaní, nakoľko takéto posudzovanie by bolo neprimerane prísne a formálne ak v konaní musia byť všetci možní dedičia poručiteľov, pri ktorých sa žalobcovia domáhajú určenia, že vec (hnuteľná, nehnuteľná) patrí do dedičstva.

2.3. Odvolacie námietky smerujúce k procesnému postupu súdu, ktorý podľa ich názoru nemal pripustiť zmenu žaloby, označil za nedôvodné. Dôvodil, že predmetom konania od počiatku bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti CKN parc. č. XXXXX/X o výmere 55 m² (že nehnuteľnosť patrí do dedičstva), pričom žalobcovia od počiatku uvádzali rovnaké skutkové okolnosti. Skutočnosť, že v priebehu konania žalobcovia zmenili žalobu tak, že sa domáhali určenia, že polovica nehnuteľnosti patrí do dedičstva po poručiteľovi a druhá patrí žalobkyni 1/ a súd prvej inštancie im vyhovel, nemožno posúdiť ako nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorým žalovaným boli upreté ich procesné práva. Rovnako tak posledná zmena žaloby z dôvodu úmrtia pôvodnej žalobkyne 1/ a zmene účastníkov sporu tak na strane žalobcov ako aj žalovaných nemožno posúdiť ako nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie. Súd pripustením zmeny žaloby tak, že žalobcovia sa v konaní domáhajú toho, aby súd určil, že pozemok zobrazený v GP č. 46193537-25/2016, ktorý vyhotovil G.. U. O. zo dňa 24.02.2016, autorizačne overil dňa 17.03.2016 G.. C. T. pod č.178/2016 (ďalej len „Geometrický plán č. 46193537-25/2016“) ako CKN parc. č. XXX/X trvalý trávny porast o výmere 22 m² (ďalej len „Pozemok CKN parc. č. XXX/X“), CKN parc. č. XXX/X záhrada o výmere 33 m² (ďalej len „Pozemok CKN parc. č. XXX/X“), patrí v 1/2 do dedičstva po poručiteľovi O. D., H..D., A.. XX.XX.XXXX zomrelom 12.10.1998 a v 1/2 do dedičstva po pôvodnej žalobkyni, postupoval správne, nakoľko umožnil žalobcom realizovať ich procesné práva v súlade so zákonom. Zmena označenia parciel na podklade geometrického plánu, ak sa jedná stále o ten istý priestorovo vymedzený povrch zeme, ako je to v tomto prípade, nie je dôvodom na nevyhovenie zmeny žaloby. Vo svojej podstate ide len o technické zmeny, ktoré sú prípustné. Odvolací súd konštatoval, že za týmto účelom uvedené procesné ustanovenia v CSP sú, aby na podklade nich po príslušných procesných krokoch zo strany žalobcov mohlo byť pokračované v konaní, a vec sa nezamietala z procesných dôvodov. Je dôležité si uvedomiť, že cieľom súdneho konania je zákonné a spravodlivé vyriešenie veci (usporiadanie/určenie vzťahov). Za nedôvodnú označil aj námietku, ktorou žalovaní mali za to, že súd prvej inštancie nevychádzal plne zo znaleckého posudku č. 2/2018 zo dňa 28.03.2018 a jeho záverov o dovolenej odchýlke vo výmere pôvodnej parcely. Odvolací súd konštatoval, že posudok v časti právnych záverov nie je pre súd záväzný, pričom súd vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré boli vykonané už v žalobe a od ktorých sa žalobcovia podstatne neodchýlili, len ich doplnili v priebehu konania. Podstatné skutkové tvrdenie, z ktorého súd prvej inštancie vychádzal, bolo to, že právni predchodcovia žalobcov pozemky užívali na základe práva osobného užívania na podklade rozhodnutia vtedajšieho orgánu štátnej moci, ktoré sa neskôr zmenilo na vlastnícke právo, pričom užívanie na podklade tohto rozhodnutia bolo titulom vydržania, resp. ospravedlniteľným omylom pri priplotení pozemku, tak ako to uzavrel súd prvej inštancie. Skutočnosť, či pôvodná parcela vznikla z KN parc. XXXXX a XXXXX alebo aj parcely č. XXXXX nemala na posúdenie dôvodnosti žaloby vplyv, nakoľko rozhodujúcim bolo rozhodnutie o odovzdaní parcely do osobného užívania právnych predchodcov žalobcov a ospravedlniteľný omyl v priplotení 22 m² pozemku.

2.4. Námietka žalovaných, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil vydržanie pri parcele CKNč. XXX/X, nakoľko táto nebola v celom rozsahu oplotená (viď ods. 16 odôvodnenia súdu prvej inštancie a bod 3. odvolania žalovaných) bola odvolacím súdom posúdená rovnako ako nedôvodná. Odvolací súd konštatoval, že žalovaní vytrhli skutkové zistenia súdu prvej inštancie z odôvodnenia bez vzťahu k následným zisteniam a záverom súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie pri Pozemku CKN parc. č. XXX/X dospel k názoru, že tento vydržali právni predchodcovia žalobcov. K samotnému pozemku CKN parc. č. XXX/X žalobcovia podľa súdu prvej inštancie právny titul nemali, avšak pozemok CKN parc. č. XXX/X je v skutočnosti len parcela zobrazujúca v katastrálnom operáte určitú časť zemského povrchu, pričom v realite je to súčasť funkčného celku, ktorý predstavuje pozemok CKN parc. č. XXX/X, ku ktorému je ako vlastníak v katastri nehnuteľností evidovaný zomrelý 4/ a

ktorého vlastníckmi boli v minulosti žalobkyňa 1/ a jej manžel O. D., A. XX.XX.XXXX, N.. XX.XX.XXXX, t. j. bez ohľadu na rozsah oplotenia užívali celý pozemok. Tu je dôležité si uvedomiť, že v tomto užívaní neboli rušení a spornosť vznikla až v roku 2015. Ako právny titul pre vydržanie bola v tomto prípade dohoda o osobnom užívaní stavebného pozemku zo dňa 03.05.1976 v spojení s rozhodnutím Okresného národného výboru v Dolnom Kubíne zo dňa 17.03.1976, kedy bol žalobcom do osobného užívania pridelený pozemok zodpovedajúci parcele č. 16051/2 o výmere 656 m² v spojení s ospravedlniteľným skutkovým omylom na strane právnych predchodcov žalobcov. Pozemok CKN parc. č. XXX/X má výmeru 22 m² má značne pretiahnutý tvar (20,86 m x max. 1,22 m) lícujúci dlhšiu hranicu pozemku CKN parc. č. XXX/X. S uvedenými závermi sa odvolací súd stotožnil. Správny bol preto záver súdu prvej inštancie, že právní predchodcovia mohli nadobudnúť pochybnosť o ich vlastníctve až v roku 2015, kedy došlo ku geodetickému vytýčeniu Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X, a preto bol správny aj záver, že právní predchodcovia žalobcov boli počas celej doby do roku 2015 dobromyseľní držiteľia časti zemského povrchu v súčasnosti definovanej ako Pozemok CKN parc. č. XXX/X. V úvahu je potrebné vziať aj to, že v minulosti bežní občania nespochybňovali rozhodnutia štátnych orgánov a prijímali veci tak ako im boli poskytnuté, vrátane osobného užívania pozemkov. Preto bol správny aj záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade išlo o ospravedlniteľný skutkový omyl, keď si právní predchodcovia žalobcov priplotili (užívali) týchto 22 m². Rozsah takto uskutočneného priplotenia (užívania) pozemku je potrebné vnímať vo vzťahu rozlohy do užívania pridelennej parcely CKN parc. č. XXXXX/X, t.j. 656 m². V percentuálnom vyjadrení na celom funkčnom celku pôvodného pozemku parc. č. 16051/2 (656 m² + 22 m² = 678 m²) predstavuje priplotená časť 3%. Ak súd prvej inštancie uzavrel, že sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalovaných podľa, ktorých ide nadobudnutie celého predmetu sporu na základe priplotenia, kde absentuje titul nadobudnutia pozemku CKN parc. č. XXX/X, a že nebolo možné zo strany žalobcov postupovať inak, nakoľko vlastníctvo pozemku CKN parc. č. XXX/X nebolo sporné a bola sporná len určitá časť funkčného celku, t.j. tá časť ktorá bola k pozemku CKN parc. č. XXX/X priplotená, tak postupoval správne. Súd prvej inštancie mal za to, že právní predchodcovia žalobcov nerušene užívali od roku 1976 parcelu CKN č. XXX/X vrátane parcely KNC č. XXX/X, hoc nebola celá oplotená, pričom uvedené nespôsobuje vadu v dobromyseľnosti a ospravedlniteľnom omyle, nakoľko v konaní bolo preukázané, že boli nerušení v užívaní až do svojej smrti, resp. do roku 2015. Správne potom súd prvej inštancie uzavrel, že časť Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X, ktorej zodpovedá pozemok CKN 373/4, vydržala pôvodná žalobkyňa 1/ a O. D., A. XX.XX.XXXX, N.. XX.XX.XXXX, v súlade s § 134 a § 872 ods. 1, 4 a 6 Občianskeho zákonníka.

2.5. Ďalej ako nedôvodnú označil aj námietku žalovaných smerujúcu proti záveru súdu prvej inštancie, že EKN parc. č. XXXXX/X nemala byť odčlenená od parcely CKN č. XXX/X, ktorú nadobudli právní predchodcovia žalobcov do osobného užívania v roku 1975 a následne do vlastníctva. Záver súdu prvej inštancie, že súčet súčasných pozemkov CKN parc. č. XXX, CKN parc. č. XXX/X a Pozemku CKN parc. č. XXX/X je 656 m², t. j. presná výmera pôvodného pozemku parc. č. XXXXX/X a tvaru takéhoto funkčného celku zodpovedá aj grafické znázornenie pozemku parc.č. XXXXX/X zakresleného v geometrickom pláne č. 762-006-75 zo dňa 20.12.1975, je vecne správny. Rovnako tak záver, že došlo k chybe v evidencii katastra nehnuteľností, na základe ktorej bola časť zemského povrchu predstavujúca pozemok CKN parc. č. XXX/X naďalej evidovaná v katastri a stala sa súčasťou pozemku EKN parc. č. XXXXX/X, bol správny. Súd prvej inštancie vychádzal pri svojom skutkovom závere z riadne zisteného stavu, ktorý jednoznačne vyplýva z predložených dôkazov - rozhodnutia o užívaní, ako aj v spise sa nachádzajúcich geometrických plánov. Odvolací súd uviedol, že geometrický plán z roku 1975 nebol zapísaný do katastrálnych máp, čím došlo k prvej a zásadnej chybe, od ktorej sa následne reťazili chyby v podobe technicko-hospodárskeho merania a ROEPU.

2.6. V súvislosti s námietkou žalovaných, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil, že vlastníčka I. W. (jej právní predchodcovia) nevykonávali držbu pozemku EKN č. XXXXX/X je nedôvodná. Žalovaní poukázali na výpoveď žalovaného 1/, ktorá mala preukazovať postavenie nového plota až v roku 1993 po rozpadnutí pôvodného plota, čo malo preukazovať skutočnosť, že plot nestál od roku 1976. Odvolací súd mal za to, že podstatnou je tá okolnosť, že plot z roku 1993 bol postavený na pôvodnom mieste (opak v konaní preukázaný nebol), pričom sám žalovaný vo výpovedi z októbra 2022

uviedol, že bol v tom (v roku 1993), že pozemok patrí právnym predchodcom žalobcov, a teda táto námietka žalovaných nemôže obstať, nakoľko vo vtedajšej situácii bol presvedčený, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, patrili právnym predchodcom žalobcov, pričom týchto v držbe nikto nerušil.

2.7. Žalovaní taktiež namietali porušenie svojich ústavných práv na vlastníctvo majetku a na spravodlivý proces podľa článku 6 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv. Odvolací súd má za to, že nedošlo k porušeniu práv žalovaných. Odvolací súd uviedol, že žaloba o určenie vlastníckeho práva (že nehnuteľnosť patrí do dedičstva) je bežne sa vyskytujúcou žalobou v súdnom systéme Slovenskej republiky. Jej podanie, alebo vyhovneniu takejto žalobe nemožno považovať za neadekvátny zásah do práva vlastníť majetok. Je potrebné si uvedomiť, že v zmysle materiálnej publicity katastra táto platí, než sa preukáže opak, tak ako v tomto prípade. Rozhodnutie súdu o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva deklaruje už existujúcu situáciu, ktorá bola v konaní preukázaná, a na ktorej určení majú žalobcovia naliehavý právny záujem. Skutočnosť, že žalovaní nie sú v konaní úspešní, nemožno vyhodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý proces, resp. za zásah do ústavných práv. Ak žalovaní aj nesúhlasia s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti, v ktorej tento hodnotí úmysel žalovaných pri nadobudnutí nehnuteľnosti, tak tento záver je nepodstatný pre posúdenie správnosti záverov napadnutého rozhodnutia, nakoľko toto stojí na iných skutočnostiach. Odvolací súd bol toho názoru, že na konanie v rozpore s dobrými mravmi je potrebné vždy prihliadnuť, ak v konaní takáto skutočnosť vyjde najavo, pričom však táto sama o sebe nemusí byť dôvodom na úspech protistrany. Riešenie uvedenej otázky, za zisteného stavu, nemá význam pre toto konanie, nakoľko aj keby bol tento záver nesprávny, nemá dopad na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

2.8. Nedôvodná bola podľa názoru odvolacieho súdu aj námietka žalovaných, že záver súdu prvej inštancie o ospravedlniteľnom omyle je v rozpore s predchádzajúcimi skutkovými zisteniami, v ktorých vyhodnotil časť znaleckého posudku č. 2/2018 ako nesprávny, v ktorej sa hovorilo o dovolenej odchýlke pri meraní. Odvolací súd uviedol, že závery súdu prvej inštancie aj v tejto časti boli správne, nakoľko súd prvej inštancie uzavrel, že 22m² v danom prípade prekračuje dovoľenú odchýlku merania. Na druhej strane posúdil 22m² ako ospravedlniteľný omyl na strane právnych predchodcov žalobcov. Tu ide o dve zásadne rozdielne skutočnosti, a to konanie odbornej spôsobilej osoby (geodeta pri meraní v roku 1975) a konanie bežných ľudí, bez príslušného vzdelania. Na obe kategórie týchto osôb sú kladené zásadne iné požiadavky a nároky, a preto ak súd prvej inštancie uzavrel, že geodet sa nemohol vo výmere v roku 1975 zmýliť o 22m², ale právni predchodcovia žalobcov ako laické osoby áno, tak uvedenú situáciu posúdil správne. Pre bežných ľudí (najmä v minulom období do roku 1989) je možný ospravedlniteľný omyl tak, ako tento uzavrel súd prvej inštancie a naopak pri geodetoch, ako odborne spôsobilých osobách takýto omyl nie je prípustný. Ak žalovaní následne nesúhlasili s dobromyseľnosťou právnych predchodcov žalobcov tak, tento nesúhlas nie je dôvodný. Vo vzťahu k námietke absencii právneho titulu, odvolací súd uviedol, že tento súd prvej inštancie správne uzavrel v podobe Rozhodnutia o osobnom užívaní pozemkov zo dňa 17.03.1976 č.l. 99 súdneho spisu. Preto ak súd prvej inštancie uzavrel, že právni predchodcovia žalobcov boli dobromyseľní v držbe po zákonom stanovenú dobu a na základe takejto držby vlastnícke právo aj vydržali, tak dospel k správnym skutkovým záverom a tieto aj správne právne posúdil.

2.9. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že z predložených listín bolo preukázané, že právni predchodcovia preukázali dohodou o osobnom užívaní stavebného pozemku zo dňa 03.05.1976, rozhodnutím Okresného národného výboru v Dolnom Kubíne zo dňa 17.03.1976 ako aj geometrickým plánom č. 762-006-75 svoj právny titul nadobudnutia k súčasným pozemkom: pozemok CKN parc. č. XXX, CKN parc. č. XXX/X a Pozemku CKN parc. č. XXX/X. Zároveň nebolo ani sporné, že k zameraniu Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X a jeho vyznačeniu v teréne geodetickými kolíkmi došlo až v roku 2015. Do tejto doby si predošlá vlastníčka I. W. neuplatňovala svoje vlastnícke právo k pozemku EKN parc. č. XXXXX/X. Právni predchodcovia žalobcov boli preto v dobrej viere, že majú oplotené a užívajú to čo im skutočne patrí. Je preto nepochybné, že v prospech právnych predchodcov žalobcov svedčí aj uplynutie vydržacej doby a to bez ohľadu na to, či bol plot medzi pozemkom CKN parc. č. XXX/X a pozemkom CKN parc. č. XXX/X F. v roku 1975 alebo ako nový plot až v roku 1993 na pôvodnom mieste. Z uvedeného potom vyplýva, že právnym predchodcom žalobcov svedčí nadobudnutie vlastníctva Pozemku CKN parc. č. XXX/X vydržaním. Vo vzťahu k

vydržaniu parcely CKN č. 373/4 odvolací súd poukázal na ods. 11. tohto odôvodnenia. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené mal za to, že právni predchodcovia žalobcov boli objektívne presvedčení o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudli. K poslednej námietke žalovaných, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s predbežným právnym posúdením, keď povedal, že vydržanie bude posudzovať v nadväznosti na preukázanie titulu k držbe, uviedol, že aj táto je nedôvodná. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie posúdil ako titul držby Rozhodnutie zo dňa 17.03.1976 v spojení so zmenenou právnou úpravou podľa § 134 a § 872 ods. 1, 4 a 6 Občianskeho zákonníka, ktorá zmenila právo osobného užívania pozemkov na vlastnícke právo, a teda postupoval v súlade so svojím právnym posúdením. Vzhľadom na uvedené bolo odvolanie žalovaného posúdené ako neopodstatnené. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, §262 ods. 1 CSP.

3. Proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaní 1/ a 2/ (ďalej len „dovolatelia“), prípustnosť ktorého odôvodnili s poukazom na § 421 ods. 1 písm. a) CSP. V súvislosti s namietaným procesným nedostatkom uviedli, že predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z objektívneho hľadiska t. j., či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí, ak tu bol i domnelý právny dôvod (titulus putativus), teda o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí (rozhodnutie najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/287/2006). Následne konštatovali, že v otázke predpokladu vydržania vlastníctva nehnuteľnosti Ústavný súd SR prijal zásadné rozhodnutie podľa ktorého, pri ústavne konformnom výklade dobromyseľnosti držby treba skúmať, či držiteľ objektívne mohol byť presvedčený o tom, že držanú vec poctivým spôsobom nadobudol. Nemôže byť teda rozhodujúce, či pritom nesplnil zákonné podmienky. Za poctivý spôsob nadobudnutia veci treba považovať také nadobudnutie, ktoré je v súlade s dobrými mravmi. Spravidla je preto rozhodujúce, že držiteľ za držanú vec zaplatil dohodnutú sumu, prípadne poskytol iné dohodnuté plnenie, alebo preukázateľne išlo o dar ako bezodplatné plnenie (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 484/2015 zo 14 novembra 2018). Uviedli, že právnym záverom o nadobudnutí vlastníctva parc. č. XXX/X S. trávny porast vo výmere 22m2 právnymi predchodcami žalobcov vydržaním na základe priplotenia tohto pozemku právnymi predchodcami sa odvolací súd odchyľil od ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu a ústavného súdu SR citovanej vyššie. Ďalej uviedli, že spôsob nadobudnutia vlastníctva priplotením pozemku absolútne diskvalifikuje nadobudnutie vlastníctva vydržaním priplotenej časti pozemku. Jednoznačne to možno odvodiť z gramatického významu pojmu priplotenie pozemku. Priplotenie je proces priradovania ďalších pozemkov k existujúcemu pozemku, čím sa zvyšuje jeho rozloha. Týmto spôsobom môže vlastník rozšíriť svoje pozemkové vlastníctvo len pokiaľ je objektívne presvedčený o tom, že priplocovaná časť pozemku mu objektívne patrí, teda, že túto časť nadobudol v súlade s dobrými mravmi. Teda, že uvedenú časť pozemku od vlastníka nadobudol poctivým spôsobom (kúpil, dostal darom). Právni predchodcovia si priplotili CKN parc.č.XXX/X trvalý trávny porast o výmere 22 m2 k pozemku, ktorý užívali od roku 1976, ktorý im bol pridelený do osobného užívania na výstavbu rodinného domu, bez toho, aby sa presvedčili (geometrickým zameraním), že pozemok možno považovať za súčasť stavebného pozemku. Rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdzujúce úvahu súdu prvej inštancie o nadobudnutí priploteného pozemku CKN parc. č. XXX/X trvalý trávny porast o výmere 22m2 k. ú. Babín, na základe vydržania právnymi predchodcami žalobcov, na základe ospravedlniteľného skutkového omylu je v rozpore s judikatúrou dovolacieho súdu a ústavne konformným výkladom dobromyseľnosti držby judikovaným vo vyššie citovanom náleze Ústavného súdu SR. Dovolatelia žiadali rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. K dovolaniu sa vyjadrili žalobcovia a žiadali dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť. Súčasne žiadali náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalovaných 1/ a 2/ nie je prípustné a je potrebné ho odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

8. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku takejto viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. V danej veci žalovaní 1/ a 2/ tvrdia, že je daný dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

11. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval. Nesprávne právne posúdenie veci nemožno preto vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu. Ani sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo jednoduché spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 CSP.

12. Dovolací súd sa preto vzhľadom na uvedené najskôr zaoberal tým, či sú splnené predpoklady prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP.

13. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

14. Okrem tohto nevyhnutným predpokladom, aby dovolací súd mohol posúdiť prípustnosť dovolania v

zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP je, že dovolateľ uvedie právnu (nie skutkovú) otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Otázka relevantná v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou uvedená v dovolaní jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom. Inak dovolací súd nemá možnosť posúdiť, či ide skutočne o právnu otázku, či ide o právnu otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sú splnené osobitné podmienky uvedené v jednotlivých prípadoch, v ktorých citované ustanovenie dovolanie pripúšťa.

15. V prípade právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP), ide o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od tejto „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. Dovolací súd k tomuto už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/6/2017 (tiež v rozhodnutiach sp. zn. 2Cdo/203/2016, sp. zn. 3Cdo/235/2016, sp. zn. 4Cdo/95/2017, sp. zn. 6Cdo/123/2017, sp. zn. 7Cdo/140/2017, sp. zn. 9Cdo/315/2020, sp. zn. 9Cdo/2/2021) uviedol, že v dovolaní, ktoré sa opiera o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a) CSP, dovolateľ by mal: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť (a uviesť konkrétne stanoviská, judikáty alebo rozhodnutia najvyššieho súdu), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c) uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu, i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Dovolací súd je viazaný len tým, ako dovolateľ právnu otázku nastolí.

16. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, alebo neoznačí rozhodnutia, v ktorých bola konkrétna právna otázka dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku, a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; týmto by uskutočnil prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarčinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1382 a rozhodnutia najvyššieho súdu vo veciach sp. zn. 3Cdo/6/2017 a sp. zn. 3Cdo/28/2017).

17. V posudzovanej veci dovolatelia zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom (advokátom) uviedli z pohľadu požiadaviek vyplývajúcich z obsahu nimi uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP iba púhy nesúhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu, ku ktorému podľa ich názoru došlo pri právnom posudzovaní veci odvolacím súdom, avšak nekonkretizovali právnu otázku, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie; inak povedané žiadnym spôsobom nenastolili, nevymedzili, neformulovali, nepomenovali právnu otázku, pričom uvedené vymedzenie nebolo možné ani vyabstrahovať z dovolania ako celku (postupujúc podľa § 124 ods. 1 CSP) bez toho, aby bola znevýhodnená procesná protistrana.

18. Dovolatelia síce poukázali na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu (konkrétne sp. zn. 4Cdo/287/2006, sp. zn. II. ÚS 484/2015) v právnej otázke definície (výkladu) dobromyseľnosti (resp. poctivosti) nadobudnutia veci (vo všeobecnosti), avšak už neformulovali samotnú právnu otázku, pri riešení ktorej sa mal odvolací súd v danej veci od tejto praxe odkloniť (práve naopak, odvolací súd túto pri svojom rozhodovaní v celom rozsahu zohľadnil). Dovolatelia potom vo svojom dovolaní iba polemizovali s názorom súdov o dobromyseľnosti žalobcov, resp. o tom, či v ich prípade išlo o ospravedliteľný skutkový omyl v prípade púheho „priplotenia“ parc. č. 373/4 vo výmere 22m², ktorú právni prechodcovia žalobcov takto (spolu s parc. č. 373/1) užívali už od roku 1976. Odvolací súd pritom v tomto smere jasne konštatoval, že „.....žalobcovia k samotnému pozemku CKN parc. č.

XXX/X síce samostatný právny titul nemali, avšak tento pozemok je v skutočnosti len parcela zobrazujúca v katastrálnom operáte určitú časť zemského povrchu, pričom v realite je to súčasť funkčného celku, ktorý predstavuje pozemok CKN parc. č. XXX/X, ku ktorému je ako vlastník v katastri nehnuteľností evidovaný zomrelý žalobca 4/ a ktorého vlastníckmi boli v minulosti žalobkyňa 1/ a jej manžel O. D., nar. XX.XX.XXXX, N.. XX.XX.XXXX, t. j. bez ohľadu na rozsah oplotenia užívali celý pozemok, pričom v tomto užívaní neboli rušení a spornosť vznikla až v roku 2015. Ako právny titul pre vydržanie (uchopenie držby) odvolací súd ustálil, že ním bola v tomto prípade dohoda o osobnom užívaní stavebného pozemku zo dňa 03.05.1976 v spojení s rozhodnutím Okresného národného výboru v Dolnom Kubíne zo dňa 17.03.1976, kedy bol žalobcom do osobného užívania pridelený pozemok zodpovedajúci parcele č. XXXXX/X o výmere 656 m² v spojení s ospravedlniteľným skutkovým omylom na strane právnych predchodcov žalobcov. Pozemok CKN parc. č. XXX/X má totiž výmeru 22 m², má značne pretiahnutý tvar (20,86 m x max. 1,22 m) líčujúci dlhšiu hranicu pozemku CKN parc. č. 373/1. Správny bol preto záver súdu prvej inštancie, že právní predchodcovia žalobcov mohli nadobudnúť pochybnosť o ich vlastníctve k parc.č. XXX/X až v roku 2015, kedy došlo ku geodetickému vytýčeniu Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X, a preto bol správny aj záver, že právní predchodcovia žalobcov boli počas celej doby do roku 2015 dobromyseľní držiteľia časti zemského povrchu v súčasnosti definovanej ako Pozemok CKN parc. č. XXX/X. Odvolací súd zohľadnil aj to, že v minulosti bežní občania nespochybňovali rozhodnutia štátnych orgánov a prijímali veci tak ako im boli poskytnuté, vrátane osobného užívania pozemkov. Preto bol správny aj záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade išlo o ospravedlniteľný skutkový omyl, keď si právní predchodcovia žalobcov priplotili (užívali) týchto 22 m². Rozsah takto uskutočneného priplotenia (užívania) pozemku bolo potrebné vnímať vo vzťahu rozlohe do užívania pridelennej parcely CKN parc. č. XXXXX/X, t.j. 656 m². V percentuálnom vyjadrení na celom funkčnom celku pôvodného pozemku parc. č. XXXXX/X (656 m² + 22 m² = 678 m²) predstavuje priplotená časť 3%. Ak súd prvej inštancie uzavrel, že sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalovaných podľa, ktorých ide nadobudnutie celého predmetu sporu na základe priplotenia, kde absentuje titul nadobudnutia pozemku CKN parc. č. XXX/X, a že nebolo možné zo strany žalobcov postupovať inak, nakoľko vlastníctvo pozemku CKN parc. č. 373/1 nebolo sporné a bola sporná len určitá časť funkčného celku, t.j. tá časť ktorá bola k pozemku CKN parc. č. XXX/X priplotená, tak postupoval správne. Súd prvej inštancie mal za to, že právní predchodcovia žalobcov nerušene užívali od roku 1976 parcelu CKN č. XXX/X vrátane parcely KNC č. XXX/X, hoc nebola celá oplotená, pričom uvedené nespôsobuje vadu v dobromyseľnosti a ospravedlniteľnom omyle, nakoľko v konaní bolo preukázané, že boli nerušení v užívaní až do svojej smrti, resp. do roku 2015. Správne potom súd prvej inštancie uzavrel, že časť Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X, ktorej zodpovedá pozemok CKN 373/4, vydržala pôvodná žalobkyňa 1/ a O. D., A. XX.XX.XXXX, N.. XX.XX.XXXX, v súlade s § 134 a § 872 ods. 1, 4 a 6 Občianskeho zákonníka“.

18.1. Dovolatelia potom vo vzťahu k vyššie uvedeným záverom odvolacieho súdu žiadnu konkrétnu dovoláciu otázku neformulovali. Odvolací súd pritom nezaložil svoje rozhodnutie na tom, že v prípade žalobcov bolo titulom uchopenia držby pozemku parc. č. 373/4 jeho púhe „priplotenie“ k pozemku parc. č. 373/1, ale na tom, že „právnym titulom uchopenia jeho držby bola v tomto prípade (hoci v skutkovom omyle) dohoda o osobnom užívaní stavebného pozemku zo dňa 03.05.1976 v spojení s rozhodnutím Okresného národného výboru v Dolnom Kubíne zo dňa 17.03.1976, kedy bol žalobcom do osobného užívania pridelený pozemok zodpovedajúci parcele č. XXXXX/2 o výmere 656 m² v spojení s ospravedlniteľným skutkovým omylom na strane právnych predchodcov žalobcov, keďže tento pozemok (parc. č. XXX/X) právní predchodcovia žalobcov (vzhľadom na jeho značne pretiahnutý tvar 20,86 m x max. 1,22 m, líčujúci dlhšiu hranicu pozemku CKN parc. č. XXX/X, a predstavujúci spolu s pozemkom (parc. č. XXX/X) vlastnícky im patriuacim, jeden funkčný celok), aj reálne nerušene užívali, s tým, že spornosť jeho vlastníctva vznikla až v roku 2015 (až geodetickým vytýčením Pozemku EKN parc. č. XXXXX/X). Odvolací súd preto uzavrel, že „právní predchodcovia žalobcov nerušene užívali od roku 1976 parcelu CKN č. XXX/X vrátane parcely KNC č. XXX/X (ako jej funkčnú súčasť), a hoc nebola celá oplotená, uvedené nespôsobovalo vadu v dobromyseľnosti a ospravedlniteľnom omyle, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalobcovia boli nerušení v ich užívaní až do roku 2015“.

19. Dovolateľov pritom zaťažovala povinnosť predložiť najvyššiemu súdu relevantnú právnu

argumentáciu, ktorej opodstatnenosť, respektíve neopodstatnenosť, v nadväznosti na kľúčové právne závery odvolacieho súdu, má posudzovať v rozhodnutí o dovolaní (porov uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/74/2020). Dovolací súd zdôrazňuje, že sama polemika dovolateľov s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP. Dovolateľ, aby mohol byť v dovolacom konaní úspešný, (v ponímaní posúdenia ním namietaného právneho posúdenia odvolacím súdom), musí relevantným spôsobom (t. j. spôsobom predpokladaným v § 432 ods. 2 CSP) spochybniť v dovolaní nosnú právnu argumentáciu, na ktorej odvolací súd založil svoje rozhodnutie, k čomu v posudzovanej veci nedošlo.

20. Meritórny dovolací prieskum preto nebolo možné uskutočniť, keďže obsah dovolania a vymedzenie prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP nemalo zákonom vyžadované náležitosti. Pokiaľ by dovolací súd za tohto stavu nebral do úvahy absenciu náležitostí prípustnosti dovolania a napriek tomu by pristúpil aj k posúdeniu dôvodnosti dovolania, uskutočnil by procesne neprípustný dovolací prieskum, priečiaci sa nielen všeobecnej koncepcii právnej úpravy dovolania a odvolacieho konania, zvolenej v civilnom sporovom poriadku, ale aj konkrétnemu cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP. Postup odvolacieho súdu by v takom prípade porušil základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

21. Dovolací súd opätovne zdôrazňuje, že len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, či sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia, prípadne kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní nárokov vyplývajúcich zo žalobného návrhu, významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 a § 432 ods. 2 CSP (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017). Vyššie uvedená dovolacia argumentácia žalovaných 1/ a 2/ tak nebola spôsobilá založiť prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

22. Dovolací súd v tomto ohľade tiež uvádza, že dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk. Dovolanie takisto nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie, je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení, urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

23. V nadväznosti na uvedené nemôže byť v tomto smere postačujúce (keďže dovolací súd je viazaný obsahovým vymedzením odvolacieho dôvodu), aby namietané nesprávne právne posúdenie veci bolo uvedené len odkazom na zákonné ustanovenie (príp. len s odkazom všeobecnú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu vo výklade pojmu „dobromyseľnosť“, „poctivosť“), ale je potrebné, aby dovolateľ vysvetlil prečo z jeho pohľadu zaujal odvolací súd nesprávny právny názor na riešenie konkrétnej právnej otázky, čo tiež v posudzovanom dovolaní absentovalo.

24. Z uvedených dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že dovolací dôvod podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP nebol žalovanými 1/ a 2/ vymedzený spôsobom uvedeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP. Absencia daných náležitostí je dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP.

25. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že podľa zásady úspechu strany v dovolacom konaní (§ 255 ods. 1 CSP), žalobcovia majú voči žalovaným nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

26. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.